35ste jaar. — Nr 90. Zaterdag 28 juli 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 28 JULI.

Van alles wat.

Het zoogezegd schandaal van Citeaux, waarover de geuzenbladen van alle soort zooveel gebabbeld hebben, is alweer op niets uitgekomen.

Ziehier, inderdaad, de feiten in al hunne waarheid, volgens een serieus enkwest.

Citeauxis geeneschool, maar eene verbeteringskolonie, zoo iets tusschen eene hervormschool en een bedelaars-werkhuis. Benevens de *paters van St-Jozef*, die het gesticht besturen, bevinden zich daar talrijke *wereldlijke oppassers*, waarvan er meer dan eens moeten weggezonden worden voor slecht gedrag of voor luiheid.

Die wereldlijke oppassers nu, die eenvoudig *dienstboden* zijn, worden door de paters broeders genoemd en 't zijn die *broeders* waarvan onze geuzenbladen, op 't woord hunner deftige fransche konfraters, *kloosterlingen* maken.

Overigens, de beschuldigingen tegen die oppassers uitgebracht, zijn nog verre van bewezen en komen rechtstreeks voort, niet uit het onderzoek, maar van de republiekeinsche aanklagers, die de leerlingen van het gesticht in de herbergen gelokt, onderhoord en hun de les gespeld hebben, vooraleer ze naar den onderzoeksrechter te geleiden.

In afwachting dat het gerecht uitspraak doe en dat vastgestelde feiten in plaats van eerlooze aanklachten ons in staat zullen stellen over de ware toedracht der zaken te oordeelen en aftekeuren wat afkeuring verdient, stellen wij vast, volgens een onderzoek ter plaats gedaan :

1° Dat niet een priester, niet een pater van St-Jozef aangehouden is ;

2° Dat de bestuurder van Citeaux niet op de vlucht is en geenen oogenblik het gesticht heeft verlaten ;

3° Dat de kolonisten — geene schoolkinderen — aan geene lichamelijke straffen onderworpen worden ;

4° Dat zij wel gevoed en gekleed worden ;

5° Dat de *dienstboden*, welke te Beaune gevangen zitten, aangehouden zijn op aanklachten *uit meer dan verdachte bron voortkomende*.

Eindelijk, de laatste tijdingen melden dat reeds vier van de aangehoudene dienstboden, welke men ten onrechte *broeders* noemt, in vrijheid zijn gesteld. Zij waren aangehouden *op aanklacht van een liberaal blad*.

Ziedaar dus wat er overblijft van het « groot schandaal van Citeaux ».

Voegen wij er bij dat in de fransche kamer, Mgr. Freppel lezing gegeven heeft van de officiëele statistiek der veroordeelingen, van 1867 tot 1881, ondergaan door wereldlijke onderwijzers en door onderwijzende kloosterlingen.

De slotsom dezer statistiek is dat, in die 15 jaren, op 73,906 wereldlijken, 268 werden veroordeeld, zijnde 33 op 10,000.

Op 49,745 kloosterlingen werden er slechts 72 veroordeeld, zijnde 13 op 10.000 in 15 jaren, of 1 's jaars op 10,000.

Nu dat de zaak van Citeaux versleten is, vragen wij ons wat de geuzenpers gaat uitvinden om opnieuw kerk en godsdienst aan te randen.

Armzalige en oneerlijke politiek !

⁂

Nu is toch de liberale verzoening voor goed naar de maan. De brusselsche liberalen verstaan zich hoe langer hoe slechter en in de kleinere steden der provincie gaat het al niets beter. Beziet maar onze tongersche geuskens.

Ziehier, nopens den toestand der liberale partij te Brussel, eenige bijzonderheden welke wij aan den brusselschen briefwisselaar van het *Handelsblad* ontleenen :

Over eenige weken, hield men zich er nog meê bezig, zegt hij ; men meende een nieuw liberaal congres in te richten ; de doktrinaire dagbladen deden eenen oproep aan de broeders en vrienden der provincie.

De *Fédération libérale* hield te Brussel, in het *Hotel du grand Miroir*, eene geheime bijeenkomst, waarvan tot nu toe nog niets is uitgekomen.

Wat is er daar zoo al van voorgekomen ?

Niets, volstrekt niets.

De consultaties namen steeds toe, zonder eenig voordeel voor den zieke, en men zou zelfs zeggen dat de liberale associatiën, volgens eene uitdrukking her Logie, « in slaap gevallen zijn. »

't Is de slaap der onmacht en der wanhoop.

Het eenige wat iedereen kan bestatigen is, dat de verdeeldheden der liberale partij te Brussel, schreeuwender, dieper zijn dan ooit.

Langs alle kanten bersten zij uit : in den provinciaalen raad van Brabant, in de Hoogeschool van Brussel, in den gemeenteraad van Elsene.

Te Elsene is een doktrinaire burgemeester, door de schuld der radikalen, gevallen.

Dat spel was van over lang bereid en men heeft het zonder veel praat te maken ten uitvoer gebracht, juist als eene turksche wraak.

De radikalen, met Jules Janson aan het hoofd, wisten dat de Raad hen toegenegen was, en zij hebben zulks te baat genomen om het oud bestuur omver te werpen en zich zelf van al de plaatskens van schepenen meester te maken.

Goddank ! er zullen nog vele jaren voorbijgaan eer de liberalen hier te Tongeren of elders, nog iets in de melk zullen te brokken hebben.

⁂

De liberale gazetten zijn nog altoos bezig met de oorzaken te zoeken van hunne nederlagen en zij verwijten elkander er de schuld van te zijn.

De katholieke bladen, integendeel, houden zich bezig met middels te beramen die de werkende klas moeten bevoordeelligen en uit den vuilput trekken waarin zij drijgt te storten.

Het katholiek ministerie is bezield met goede inzichten : het ziet de kwalen die er onder woelen en zoekt den besten weg om dien te overwinnen.

Het heeft reeds goede maatregelen voor den werkmansstand ingevoerd en het wil nog meer doen : de bronnen van zijne kwalen vernietigen : het wil de werkmansvrouw, het werkmanskind ter hulpe komen in zijnen zedelijken toestand. Overal zoekt men naar middelen daartoe en men hoopt op goeden uitslag.

⁂

De gemeenteraad van Selzate, een der zeldzame liberale gemeenten inde Vlaanderen, heeft verleden week de afschaffing van de middelbare meisjesschool gestemd.

Wat gaat de Liberale pers, die het anders zoo hoog op heeft met de vernietiging van het gemeenteonderwijs door de Katholieken, nu zeggen ?

Let eens na, nu het een Liberaal gemeentebestuur is, welke dezeschool vernietigd heeft, zullen ze den bek dicht gesloten houden, zwijgen dat zij bersten.

⁂

Een belangrijk vonnis voor burgemeesters en schepenen, is door de rechtbank van Luik uitgesproken.

Men zal het zich nog wel herinneren dat de gemeente-ontvanger van Seraing een groot gat in de kas boorde. De burgemeester en de schepene van 't geldwezen wierden vervolgd omdat zij nalatig waren geweest in 't nazien der gemeentekas, en wel vooral om dat zij wisten dat er onregelmatigheden gebeurden.

De rechtbank heeft hen verantwoordelijk gesteld en hen veroordeeld tot fr. 9,897 teruggave.

De zaak zal waarschijnlijk voor 't Beroepshof gebracht worden.

⁂

De wet op de bescherming der kinderen is door de brusselsche policie toegepast. Eene barak, waar men een « dikken jongen » vertoonde, is op bevel der policie gesloten.

⁂

Vier missionnarissen uit Scheutveld vertrekken dezer maand naar Congo : twee dezer missionnarissen hooren toe aan het afrikaansch seminarie van Leuven, dat versmolten is met Scheutveld. Het hoofd dezer eerste expeditie is de eerw. heer Guely, gewezen zendeling in Mongolie.

Tentoonstelling van Oostende.

De Koning en de Koningin hebben dinsdag de Tentoonstelling bezocht en gedurende bijna twee uren de ruime galerijen doorloopen.

HH. MM. hebben zich een groot getal tentoonstellers laten voorstellen en meermaals hunne hooge tevredenheid uitgedrukt.

Iedereen, ten anderen, bekent dat de Tentoonstelling onder alle oogpunten wel gelukt is. De ingangprijs is bepaald op 50 centiemen.

Zondag aanstaande, 29 Juli, zullen er verschillige Concerten plaats grijpen, onder andere, door de vermaarde maatschappij de *Vrijheid* van Gent.

Zondag 5 Augustus, is het de beurt van de fanfaren de *Vereenigde Vrienden* van Eeckloo : woensdag **15** Augustus, (feestdag), is het deze van de Koninklijke harmonie dier stad.

Wij herinneren dat de muziekmaatschappijen welke een Concert willen geven in de hovingen van de Tentoonstelling, vrijen toegang genieten en een prachtige herinneringsmedallie bekomen.

Prijsuitdeelingen.

De plechtige prijsuitdeeling aan de leerlingen van het St-Maternus gesticht zal op woensdag 8 augustus aanstaande plaats hebben.

De plechtige prijsuitdeeling aan de leerlingen van het gesticht der Damen Benedictienen zal op maandag 6 augustus aanstaande plaats hebben.

De zittijd van 1888 van den provinciaalen raad van Limburg, is den 20 juli door den heer gouverneur gesloten geworden in den naam des konings. De vergadering heeft zich gescheiden onder het geroep van « Leve de Koning. »

Geene zaak zal voor het hof van assisen der provincie Limburg gebracht worden, gedurende den zittijd van het derde kwartaal 1888, waarvan de opening bepaald was op aanstaande maandag 30 juli.

Onweder.

Tijdens het onweder van verleden woensdag, zijn te Lauw twee huizen de prooi der vlammen geworden.

Denzelfden dag, heeft de bliksem insgelijks schade te Mopertingen veroorzaakt.

Een onzer lezers, minnaar der dichtkunst, zendt ons het volgende dichtstuk over het onweder te Lauw;

Het onweder van woensdag te Lauw.

Een, twee, drie... zoo telt men tot negen,
Vader, moeder en kinderen waren genegen,
Om rustig naar het bedleken toe te gaan,
En beide hun oogjes dicht te slaan.

Maar zie, daar stijgt een onweer op !
't Is daar, 't is hier als in een' galop.
Het weerlicht, het schimmert, het rommelt,
Het bliksemt, het ratelt, het dondert.

De gewijde kaars wordt ontstoken, kruid gebrand
En Hem vergiffenis gevraagd, die soms wordt [vergramd,
De huiszegen en litanien worden gelezen,
En de heilige Donatus luidop geprezen.

Het onweer is hier, de slaap is voorbij,
Kinderen, moeders, vaders, en oomen erbij
Zitten vol angst en schrikken en beven
En zuchten : Het kost misschien wel ons leven.

Foei ! daar komen bliksem en donder gelijk,
't Is overal vuur, waarheen men ook kijkt,
Alles beeft, alles waggelt, ach goede Heer,
Wil ons beschermen, we zondigen niet meer.

Het regent en raast zoo nog een weinig voort,
Vader als de klockste, gaat aan de poort,
Vuur ! vuur, hulp ! hulp, hoort hij alom,
En ziet rook en vuur stijgen in eene kolom.

Bom, bom, bom, de noodklok luidt
En roept eenieder zijn woningsken uit,
Men loopt er op aan, met tobben en ketels,
En tracht het te blusschen met water des Jeekers.

Maar alles te vergeefs, het vuur is te fel,
Twee huizen en schuren staan als een hel
Op de vier hoeken overal in volle vuur,
En storten ineen gelijk een oude muur.

Vaders en moeders zien alles droevig aan,
En zoeken al snikkend' hun' kinderen te zaâm,
En loven en danken den algoeden God
Omdat Hij hun liet het levensgenot.

EEN OOGGETUIGE.

Men schrijft uit Rutten :

Vrijdag van verleden week, heeft een droevig ongeluk plaats gehad te Hamal in den hollen weg, langs het park van het kasteel.

Een voerman van Hognoul, die eene wracht mont te Tongeren geleverd had, keerde met de ledige kar huiswaarts en was waarschijnlijk op dezelve in slaap gevallen.

Op gemelde plaats gekomen, geraakte zijn gespan in aanraking met eene andere kar, die in tegenovergestelde richting reed. Door dien schok, is de ongelukkige van zijne kar gevallen en onder he rad geraakt, waardoor hij zware uitwenndige en inwendige kneuzingen bekwam, zoodat men voor zijn leven vreest.

Men schrijft uit St-Truiden :

Woensdag namiddag, is de bliksem gevallen in de stallen van den landbouwer Moyaerts te Binderveld. De stallen en een gedeelte der woning zijn de prooi der vlammen geworden. Gelukkiglijk heeft men het vee kunnen redden.

Men schrijft uit Landen :

De pijnlijke indruk veroorzaakt door het overrijden van de geometer van St-Truiden, Mr Counе in de statie van Gingelom, is nog niet gestild of wij hebben weerom een nieuw smartelijk ongeluk te betreuren.

Werklie der statie van Landen, hebben op de spoorbaan het lijk van den machinist Teraæven vinden liggen. De ongelukkige moet gedurende den nacht door eenen trein verrast en overreden zijn.

De dertienjarige knaap, J. Martens, wiens ongeluk, voorgevallen in het huis Quadvlieg-Delvaux, te Hasselt, wij reeds gemeld hebben, is zaterdag, tengevolge zijner bekomen brandwonden, in het gasthuis overleden. Zijne begrafenis heeft maandag plaats gehad. Aan het graf sprak een zijner werkgezellen eene treffende lijkrede uit.

Examens.

M. de Ridder Oscar de Donnea van Tongeren heeft met groote onderscheiding het eerste examen van kandidaat in wijsbegeerte en letteren afgelegd.

M. Armand De Fastré van Tongeren heeft het eerste examen van candidaat in wijsbegeerte en letteren afgelegd.

M. Maurice Barthels van Tongeren heeft het examen van candidaat in de rechten afgelegd.

M. Georges Meekers van Borgloon, heeft met onderscheiding het eerste examen van candidaat in de medecijnen afgelegd.

M. Winand Straetmans van Canne, heeft met groote onderscheiding het tweede examen van candidaat in wijsbegeerte en letteren afgelegd.

M. Eugène Stiels van Maeseyck, heeft het examen van candidaat in de rechten afgelegd.

Mgr de Bisschop van Luik heeft den eerw. heer kanunnik Zomers tot de waardigheid van groot-vicaris geroepen in vervanging van wijlen Mgr Warblings.

De eerw. heer Zomers, na professor der rhetorica geweest te zijn in het seminarie van St-Truiden, had gedurende vijf-en-twintig jaren het ambt van secretaris van het bisdom bediend.

Een koninklijk besluit van den 25 juli machtigt de vergrooting der kerk en de plaatsing van een orgel te Gelinden.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 9 AUGUSTUS.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

De bliksem is eergisteren avond op het stadhuis te Brussel gevallen. In plaats van de donderspil af te loopen, heeft hij den telegraphieken daad gevolgd en het vuur gestoken aan het dak langs den kant van den koer. Gelukkig werd het vuur dadelijk door de pompiers bemerkt. Zij zijn op het dak geklommen en hebben het vuur kunnen blusschen, in eenige minuten tijd. De archieven zijn een weinig door het water beschadigd. Eene talrijke menigte was op de markt toegesneld.

— Zekere vrouw K.., die in de Blaesstraat, te Brussel, een ellegoedwinkel houdt, en wiens man nog al gaarne de kan aanspreekt, had het geld, dat zij had kunnen sparen, eene som van 2300 frank, waarvan 1500 fr. in banknoten en het overige in goud en zilver, in de buis verborgen van eenen kachel, welke zelden aangestoken werd. Maandag morgend, maakte het dochterken K.., vuur in die stool, buiten de weet harer moeder. Toen deze de zaak bemerkte, waren de banknoten reeds tot asch verbrand.

DE ZWARTE BEDELAAR (1)

NAAR HET FRANSCH VAN

PAUL FÉVAL.

(9e VERVOLG.)

VI.

DE BEKORING.

Maar laat ons naar de balzaal van de markiezin de Rumbrye terugkeeren.

Op het oogenblik dat deze leste, na de onderwerping van den mulat, van hem scheidde, bood M. de Rumbrye Helena den arm aan en verlieten beiden Xavier.

In een afgelegen hoek van het salon zittende, zag deze lusteloos de paren die langs hem zweefden, na. Zijn voorkomen was even droevig als zijn hart.

Want zoodra Xavier niet meer opgewekt werd door den klank eener vriendschappelijke stem, werd zijne ziel door kwellende gedachten bestormd. Hij vergeleek zich met andere jongelieden van zijnen leeftijd en die vergelijking maakte hem ongelukkig.

Anderen hadden eene familie, een vader waarop zij zich konden verhoovaardigen, eene moeder, eene moeder vooral, aan welke zij hunne droefenissen en hunne vreugden konden toevertrouwen.

Hij stond alleen, geheel alleen op de wijde wereld, waar niemand hem steun of hulp schuldig was.

Zijne gedachten vereenigden zich ten leste in een punt : Helena ! Anderen zochten hare gunst en daar hij zich niet met hen op eene lijn kon stellen, zou zij op een hunner hare keuze vestigen.

Voor die pijnigende vrees, verdwenen alle andere zorgen.

Hij vergat al zijne overige strevingen ; hij gedacht niet meer die vage maar zoo krachtige hoop die hem vroeger bijkans aanhoudend vervulde : eenmaal zijne ouders te leeren kennen, zijne moeder te kunnen omhelzen.

Hij benijdde, maar alleen uit hoofde van Helena, degenen die een naam en fortuin bezaten. Onder allen benijdde hij het meest den armen jongen Alfred Lefebvre des Vallées, die het inderdaad niet verdiende. Maar de onervarenheid van Xavier deed hem de kinderachtige flauwigheid en de gezochte voornaamheid van den zoon der creoolsche als gewichtige voordeelen beschouwen. — Hij was eerst twee-en-twintig jaar !

Als hij tot zich zelven zegde : Ware ik toch maar rijk ! dan was dit omdat hij begreep, dat de fortuin de afstanden verkort. Als hij rijk geweest was, zou hij gezegd hebben : ware ik maar van adel !...

Rijk en van adel, zou hij geen reden gehad hebben om iemand te benijden, want onder de jongelié, die de salons van het hotel vulden, zou hij degene geweest zijn, dien M. de Rumbrye bij voorkeur boven allen tot zijnen schoonzoon zou gekozen hebben.

Terwijl hij zoo zat te peinzen, kwam Alfred Lefebvre des Vallées juist langs hem heen, arm in arm met een dikken Anglomaan, wiens halsdoek zes duim breed was.

— Zijt gij van nacht gelukkig geweest, *my diar* ? vroeg de kleine dikke.

— Gij kunt mij gelooven als gij wilt, Santenac, antwoordde Alfred des Vallées, ik heb slechts vijfhonderd louis bij mijn leste spel gewonnen !

— Tien duizend franks ! dacht Xavier verstomd.

— Dat beteekent niet veel ! hernam de Anglomaan, *it is a very*...

En daar hij het woord niet kon vinden, voleindigde hij zijn volzin met een of ander vreemd woord, dat hem te binnen schoot en waaraan hij een engelschen klank gaf.

De zucht om voor een *sportsman* door te gaan, was destijds nog in hare eerste ontwikkeling.

— Op mijn woord van eer ! riep Alfred uit, ik heb dat woord nooit in Engeland hooren gebruiken, Santenac.

— Wel mogelijk, antwoordde de dikke gevat, het is fersch.

— Dat is wat anders, Santenac... Om op ons *à propos* terug te komen, die kromme Imbert de Presme... gij weet wel, die Imbert de Presme, die...

— Ja, ja, ik ken hem wel.

— Gij kunt mij gelooven als gij wilt, Santenac, hij heeft tien duizend pond van lord Sydney Sturm gewonnen.

— Dat is een schoon winstje !

Zij gingen verder.

— Tien duizend pond, mompelde Xavier : tweehonderd-vijftig duizend franks.

— Droomt gij dat gij millionnair zijt, vriend ? klonk de stem van Carral in zijn oor.

Xavier werd vuurrood.

— Welk eene dwaasheid ! stamelde hij.

Doch zich dra herstellende, liet hij er op volgen :

— En uwe schoone dame van gisteren avond ? Hebt gij mij niets omtrent haar meê te deelen ?

Carral's voorhoofd betrok zichtbaar.

— Mijn waarde, zegde hij scherp, gij zult mij verplichten mij daar nooit over te spreken ; willen wij de zalen eens doorwandelen ?

Xavier stond op en nam den arm van den mulat.

Zij gingen verscheidene zalen stilzwijgend door. Xavier was algetrokken ; Carral scheen over een onderwerp te willen spreken, dat hij niet goed wist in te leiden. Eindelijk herhaalde Xavier, door eene soort van *idée fixe* meêgesleept, werktuigelijk en zonder het te weten :

— Tweehonderd-vijftig duizend franks !

— Wat ? vroeg Carral verbaasd.

— Ik heb nooit gespeeld, zeide Xavier zenuwachtig, terwijl hij zijn vriend scherp aanzag, en ook geen spelen gekend ; is het waar, dat men bij het spel op eenen avond tweehonderd-vijftig duizend frank kan winnen ?

— Het dubbele... het driedubbele... het tiendubbele ! sprak Carral, op elken term van die tooverachtige reeks drukkende.

— Waarlijk, vroeg Xavier. Men kan arm aan een speeltafel plaats nemen en...

— Drie- of viermaal millionnair opstaan, vulde Carral aan. Dat ziet men alle dagen.

— Waarlijk ? herhaalde Xavier, in zijne mijmering hervallende.

Carral beschouwde hem met eenen blik, waarin te gelijk blijde verrassing en leedwezen te lezen was. Een opmerker zou er uit hebben kunnen opmaken, dat die gedachtenloop van Xavier het geheime oogmerk van den mulat uitmuntend in de hand werkte en dit toch eigenlijk niet naar zijn zin was.

— Die arme jongen ! dacht hij. Ik wenschte er even zeker van te zijn, mij op die verfoeilijke vrouw te kunnen wreken, als dat ik er zeker van ben, hem in den afgrond te storten. Hij komt mij halverwege te gemoet !

Als had Xavier die voorspelling willen waar maken, hief hij het hoofd op en trok Carral met zich meê naar de deur van het salon.

— Laat ons gaan spelen ! zegde hij met het vuur van een kind.

— Spelen ! herhaalde Carral, onmiddellijk het voortreffelijk en bescheiden voorkomen van een Mentor aannemende, zijt gij zinneloos geworden, mijn waarde ?

— Waarom ? Staat het niet iedereen vrij om te spelen ?

— Op den keper beschouwd, ja, ieder is ongetwijfeld vrij, maar...

— Maar wat ? riep Xavier ongeduldig uit.

— In uwe plaats zou ik niet spelen... ten minste *hier* niet, hernam Carral koel, bijzonder op het woord *hier* drukkende.

En daar Xavier hem met den blik ondervroeg, voegde de mulat er bij :

— Mijn weerde, gij zijt onnoozeler dan een jong meisje ; hebt gij dan nooit tegen de spelers hooren uitvaren ?

— O ja, zeer dikwijls, maar...

— Ik weet wat gij gaat zeggen : Santenac speelt, niet waar ? lord Sturn ook, de commandeur de Keramblas evenceus, de dikke Saint-Didier insgelijks, toegestemd ! Maar de burggraaf de Santenac verwacht een reusachtige som op het milliard der schadeloosstelling, dat is bekend ; lord Sturn is een engelschman, als hij niet speelde, zou hij zijn landaard verloochenen ; Saint-Didier, die logge ledepop, is aan iedereen geld schuldig, dat houdt zijn krediet staande. De commandeur eindelijk is een Bretagner en hij maakt zijne landerijen op : hij heeft recht om te spelen. Wat ons betreft, u vooral, dat is geheel iets anders... Te drommel, mijn weerde, moet ik dan bij u de punten op de i's zetten ? Als men niets anders dan een onbesproken naam bezit, wat een magere bezetting is, moet men deze ten minste trachten te behouden, op straffe van...

— Ik begrijp u, viel Xavier hem, het hoofd latende zakken, in de rede, de lieden, die men uit toegeeflijkheid ontvangt, hebben slechts een klein aandeel in de burgerrechten bij u... Ik zal mij niet meer in het hotel Rumbrye vertoonen.

— Gij bedriegt u, mijn weerde, merkte Carral koel aan, gij zult wel terugkomen ; men stapt over veel dingen heen om een paar dansen met... frons de wenkbrauwen maar niet ; ik zwijg. Wat het spel betreft...

— Ik wil niet spelen.

— Aha ! zegde Carral, eenigszins teleurgesteld, zooals gij wilt ! Ik meende u juist eenen uitweg voor te stellen.

Xavier gaf geen antwoord.

Zijn plotseling opgekomen gril had hem weêr verlaten. Maar op dat oogenblik, als had het toeval het zich tot taak gesteld, die weer op te wekken, kwam Alfred Lefebvre des Vallées voorbij de

(1) Verboden nadruk voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des gens de lettres* van Parys.